

OSTROVY DRAKOV

Naše lietadlo odletelo z Bali o dve hodiny skôr a vôbec si neviem predstaviť, čo by sa stalo, keby sme práve neboli dorazili na letisko. Jednoducho by sme neleteli. To nikto neriešil.

Skorší odlet znamenal aj náš skorší prílet na Flores a Milan, náš český sprievodca, ktorý nás vítal na letisku v Labuan Bajo, okamžite menil plán. Presun na romantickú loď Sea Lady, vybalenie, a už kreslil na tabuľu lokalitu Sebayur. Krátky brífing a boli sme vo vode. Hodinový check dive a ešte sme neboli ani vyzlečení a už nám oznamoval: „Tak priateľé, ešte stiháme Rincu, dáme si tak dvojhodinovej pochod za Varany.“

Milan do písmena naplňal povest' akčného muža, ktorá ho predchádzala. Mne to však vyhovovalo. Bolo výborné svetlo a vždy je

lepšie, keď si môžem zo záberov vyberať, ako by mi mali chýbať. A tak sme sa vydali na neplánovanú púť za dobou dávno minulou.

Domorodci ich odjakživa volajú Biawak. Najväčšie jaštery, ktoré, akoby zázrakom, prežili na planéte Zem – Varany komodské. Prvé kusy sme uvideli hneď na konci móla v Loh Buaya a vôbec sa nezdalo, že by boli nebezpeční. Zdanie však klame. Stačí jedno uhryznutie a neexistuje žiadna šanca na prežitie. Obrovský byvol vydrží v mukách tri týždne, človek ani nie sedem dní. V kancelárii rezervácie nám prideliť sprievodcu a náš pochod po ostrove Rinca sa mohol začať.

Prešli sme snáď päťsto metrov, keď náš sprievodca odbočil k dieram v zemi. Z jednej z nich vystrčila hlava varania samica. Aby oklamala predátorov, vyhrabala niekoľko dier, ale len do jednej z nich zniesla vajíca a teraz ich stráži. Pre prípadného záujemcu, žiadna šanca na úspech.

Po pár metroch ďalší varan. Vo vysokej trávě, bez jediného pohybu, sledoval náš pochod a nebyť sprievodcu, ani si ho nevšimneme. Nasledovala malá kaluž a v nej byvol, ktorý už pocítil ostrosť a zákernosť varaních zubov. Po tele sa mu rozlievala infekcia a vystupujúce rebrá boli dôkazom jeho utrpe-

nia. Na druhej strane úbočia sa objavili jelene, na chvíľu postáli aby vzápätí bežali ďalej.

Vyšterali sme sa z údolia a pred nami sa otvorila scenéria malých kopcov so suchým porastom trávy a kríkov, nad ktorým sa týčili nádherné vysoké palmy. Bolo obdobie sucha a zapadajúce slnko sfarbilo ostrov do tehlovočervenej farby, čo ešte zvýrazňovalo jeho krásu. Na hrebeni sme narazili na prekvapivo čulého varanieho samca. Kráčal po vyšliapanom chodníčku a Milan mi poradil, aby som mu postavil do cesty kameru. Vznikli tak úžasné zábery, keď varan dokonca obližuje svojim rozoklaným jazykom môj objektív.

Teplota prekračovala 35°C a zo mňa sa lial pot tak, že som bol do nitky premočený. A tak ma veľmi potešilo, keď Milan ohlásil návrat na loď.

Sea Lady vyplávala ihneď po našom návrate. My sme po výbornej večeri chvíľu preberali s našim guidom najbližšie lokality na potápanie a potom sme si na hornej palube, v príjemnom vánku, ustlali na nočlah. Každému tvrdím, že v dusnom podpalubí spať nechcem, ale keď rozložíš na posteľ kameru, púzdru, svetlá a ostatné šabráchy, tak mi iné ani nezostáva.

Slnko vyšlo ráno pred šiestou, to už som mal za sebou kávu a kapitán štartoval loď, aby sme sa presunuli na prvú lokalitu. Po pár minútach plavby loďou trhlo a naklonila sa na stranu. Vyskočili sme zo stoličiek. Milan nás upokojoval, „Jen klid, to jsme jen najeli do mořského proudu“. Nechápal som to. Napravo i naľavo bolo pokojné more, iba okolo nás sa v šírke snáď päťsto metrov valila mohutná rieka s riadnymi peregami. Pomaly som začínal chápať, čo v týchto končinách znamená, keď sa povie morský prúd.

Castle Rock, Karang Makasar, Crystal Rock, to boli prvé lokality na Komode, kde som to pochopil úplne. Malým člnom sme naplávali vždy proti prúdu pred útes a našou úlohou bolo čo najskôr sa zanoriť, tak aby nás nestrhol prúd a čo najdlhšie sa udržať v prúde pred útesom. Na začiatku ponoru sme vždy klesli do hĺbky okolo tridsať metrov. Voda pulzovala neskutočne bohatým a pestrým životom. Miliómy drobných rýb a medzi nimi sa prehánali loviaci predátori. Garupy, tuniaky a žraloky boli výzvou na odpútanie sa od útesu a úmorný boj s prúdom, aby som ich dostal do kamery. Často nebolo inej pomoci, len sa rukami ťahať po útese a potom opäť bojovať s prúdom, aby som sa vrátil ku skupine. Ponor vždy končil na tej strane útesu, ktorá bola pred prúdom chránená. Aj tu bol život nadmieru bohatý, ale väčšinou bez veľkých rýb. Úplne na záver sme vystrelili bójky, nechali sme sa strhnúť prúdom a už to bolo len na posádke člna, aby nás čo najskôr vyzdvihla.

Naozaj ťažké ponory, ale tiež mimoriadne krásne. Trochu som sa

Získali sme titul Majster Slovenska!

Na XXIV. Medzinárodnom festivale potápačských filmov 2009, vo Vysokých Tatrách získal Jaroslav Blaško titul majster Slovenska za film Mexico – Baja California. Je to v poradí už štvrtý titul, druhý v kategórii film a video.

„Správa o úspechu na festivale ma zastihla pri prilete do Viedne, keď sme sa vracali z Indonézie. Chrobák mi poslal blahoprajnú sms s tým, že cenu prebral za mňa.“

Veľmi ma to potešilo a chcem sa poďakovať všetkým, ktorí ma pri oboch návštevách Mexika sprevádzali: Silvii Ondrušovej, Janke Horňáčekovej, Jarke a Emilovi Grofčíkovcom, Mirovi Belicovi, Andrejovi Martincovi a Miškovi Čankymu. Vytvorili úžasnú atmosféru, ktorú z toho filmu cítiť.“

TERMÍNY KURZOV POTÁPANIA:

OWD - pre začiatočníkov

termín: 26.11.2009

EANx Diver – Nitrox

termín: 1.12.2009

DEEP DIVER

termín: 20.11.2009

na seba hneval, keď mi z druhej skupiny oznámili, že mali na ponore obrovské sépie. Vraj sa aj snažili ma upútať klepaním na potápačské fľaše, ale ja som naháňal žralokov. Veľmi som túžil tieto impozantné tvory nafilmovať a tak sme sa dohodli s Juniorom, guidom, ktorý viedol druhé družstvo, že ak ich ešte raz objaví, určite príde pre mňa.

Večer sme zakotvili v tichej zátok a chystali sme sa na nočný ponor. Keď sa zotmelo, naskákali sme do vody. Prvých dvadsaťpäť minút nič mimoriadne, no potom to začalo. Najskôr sa objavila malá manta, potom na piesku pochodovala langusta, vzápätí sme objavili obrovskú karetu ako spí pod útesom a už som registroval Juniora, ako prudko rozhadzuje rukami. Hneď mi bolo jasné, že sú to tie obrovské sépie. Nevedel som sa od nich odtrhnúť. Iba na okamih ma odpútala ďalšia manta, ktorá mi nádherne zakrúžila pred objektívom. Namiesto dohodnutých tridsaťpäť minút sme ponor natiahli na skoro hodinu. Naše nadšenie nemalo konca.

Ďalšie dni sa na lokalitách Castle Rock, Tatawa Besar, Nisaleme, či Letuhon Corner opakovali silné prúdy, ktoré nám síce dávali zabrat, ale prinášali obrovské húfy rýb, so žralokmi, trnuchami, a tuniakmi. Najmä ja a Emilko Grofčík sme sa narobili, kým sa nám podarilo dostať väčšie ryby do záberu. Ale po dvoch – troch dňoch naše manévrovací schopnosti rapídne stúpili a prúd prestával byť našim nepriateľom. Aj mne samému sa to zdá neuveriteľné, ale začali sme si prúdy užívať.

To, čo sme vo vode zažívali, bolo vlastne relatívne pokojné more. Potápanie v Komodských vodách totiž podliehalo režimu prílivových a odlivových prúdov a my sme do vody vstupovali len vtedy, keď vrcholil príliv, alebo odliv. Medzi tým Milan organizoval prieniky na ostrov. Vyzbrojený mačetau nám presekával cestu húštinami, raz za papagájmi kakadu, inokedy za varanmi. Alebo sme len tak vybehli na púste pláže, posiate bielym pieskom. Veľmi ma prekvapilo, že aj keď sme boli široko – ďaleko jediná loď a Milan veľmi dbal, aby sme nehádzali do mora žiadny odpad, boli tieto ľudoprázdné pláže, tak vzdialené od civilizácie zaplavené plastovými odpadkami. Bol to veľmi smutný pohľad a svedectvo toho ako nehorázne ničíme prírodu.

Naša plavba okolo Komoda pokračovala na južnej strane ostrova. Veľmi sme sa tešili najmä na manty na lokalitách German Flag a Manta Alley. German Flag je vlastne skála nad morom, ktorej jednotlivé vrstvy sú vo farbách nemeckej zástavy. Opäť sme naskákali do prúdu a nechali sme sa unášať. Po pár metroch sa z nie príliš čistej vody začali vynárať siluety mánt. Boli majestátne, niektoré dokonca aj odspodu celé čierne, rozpätie mali aj päť metrov a ako na potvoru skoro vždy plávali proti prúdu. A tak som opäť a opäť vyrážal za nimi, odhadoval, čo asi urobia, aby som sa k nim čo najviac priblížil. Našťastie, lokalita bola plytká a keď som sa potreboval vydýchať, nestálo ma to veľa vzduchu. Miestami sa aj medzi mantami našla herečka, ktorá na pár okamihov postála, nechala ma priplávať, alebo sa otočila po prúde a spolu nás unášala voda. Boli to najkrajšie okamihy nášho safari.

Na posledný deň sme si naplánovali návštevu dediny morských cigánov a tak sme odpoľudnia vplávali do zátoky v jej blízkosti. Za niekoľko okamžikov sme boli obklopení domorodými člmi. Každý z domorodcov sa načahoval ponad palubu s rukami plnými perlových náhrdelníkov a drevených varanov. Začalo vyjednávanie o ceny, ktoré už na jeho začiatku boli smiešne nízke. Po „nákupech“ sme zorganizovali preteky na vodných kajakoch a potom vodné lyžovanie.

Ráno ako vždy som vstal s východom slnka. Nad morom sa vznášal zvuk motora domorodého člna pa-pa-pa-pa. Ako som si zapaloval cigaretu upútal moju pozornosť hlasný výdych. Dobré ten zvuk poznám z Mexika, pribehol som na okraj paluby a čumel na hladinu. Nikde nič, len asi dvesto metrov od lode na nej plávalo niečo malé a čierne. Nedalo sa rozoznať, čo to je. Odrazu to niečo začalo rásť a rásť a ja som neveriacky hľadnel na chrbát veľryby. Začal som budiť Juniora. Vyskočil, pozrel na more a zašepkal „vorvaň“. Okamžite bežal do kajuty zobudiť Milana, ja do podpalubia našich. Milan nechcel uveriť: „Jsi blázen vole, kde by se tu vorvaň vzal?“ Predsa len vyšiel pred kapitánsky mostík, práve vo chvíli, keď sa veľryba znova objavila na hladine.

„Do člunu, do člunu!“ začal revať od vzrušenia a my sme naskákali cez zábradlie lode a okamžite vyrazili. Ako sa ukázalo bola to samica s mláďaťom a keďže mláďa sa musí chodiť nadýchnuť oveľa častejšie, mali sme ich neustále pred sebou, niekedy na vzdialenosť dvadsať metrov. Milan, ktorý organizuje špeciálne safari za týmito cicavcami na Alor a Lamaleru, ktoré zďaleka nie vždy sú úspešné, len nechápavo krútil hlavou.

Asi po hodine sme sa vrátili na loď. Pred návštevou dediny sme chceli ísť pozrieť kolóniu Kalonov, obrovských netopierov s rozpätím krídel tridsať metrov. Po ceste sme vplávali do húfy delfínov, ktorý mohol mať tak päťsto kusov. No bolo to neskutočné ráno.

V dedine morských cigánov vyvolal náš príchod veľké vzrušenie. Malé deti volali: „Mistr foto, foto!“ a stávali sa pred objektív, ich otcovia náhlivo vyberali šnúry s perlami a vyrezávaných varanov. Matky si napochytro upravovali vlasy a postrkovali deti, aby nás nahovorili na fotografovanie. Najskôr som si myslel, že to robia preto, aby sme im zaplatili, ale oni len chceli vidieť svoj obrázok na našich displejoch.

Milan na moju žiadosť vybavil so starostom návštevu školy. Deti v uniformách mali obrovskú radosť. Keď nás uvideli na dvore, vybehli z tried a mladý učiteľ mal čo robiť, aby ich dostal späť. Vstúpili sme do triedy a keď sa učiteľovi podarilo decká utíšiť, zaspievali nám niekoľko ich piesní. Bolo to dojímavé. Na oplátku chceli, aby sme im zaspievali my a tak som spustil „Na tej Detve“ a zožal som búrlivý potlesk.

Zo školy sme si išli pozrieť dedinu. Ich chatrče boli veľmi jednoduché, pre našinca tam vládol neporiadok, ale deti boli celkom čisté a všetci boli veľmi milí. Nebol problém filmovať, alebo fotografovať čokoľvek, stačilo sa len usmievať. Oni sa usmievali tiež. Našu pozornosť upútal rybár, ktorý niesol čerstvo uloveného mladého žraloka. Zastal pred svojím domom a jeho žena nám posunkami naznačovala, ako sa dnes dobre najedia. Až do člna nás sprevádzal húf mužov a neúnavne nám ponúkali perly a drevené výrobky. Boli sme, ktovie na ako dlho, ich jediný zdroj príjmov.

O desiatej sme boli späť na lodi. Za pár hodín sme toho zažili toľko, čo niekto nezažije ani za týždeň dovolenky a to nás ešte čakali ponory a ďalšia návšteva ostrova Rinca s jeho predhistorickými obyvateľmi a potom posledný večer na Sea Lady. Potom už len smutné ráno, kedy sa nikomu z nás nechcelo opustiť loď, v pozadí so suchými ostrovmi posiatymi palmami a mangrovami.

Text: J. Blaško, Foto: E. Grofčík

Vianoce s DIVE 2000 vianočné zľavy darčkové poukazy

VIANOCE S DIVE 2000

Využite možnosť obdarovať svojich najbližších darčkovými poukážkami dive 2000. Môžete im darovať ktorýkoľvek potápačský kurz z našej ponuky, niektoré z potápačských safari, alebo poukážku na nákup tovaru v hodnote 20, 50, alebo 100 EUR. Využite tiež ponuku vianočných zliav pre držiteľov VIP kariet, členov klubu Modrá zóna a ostatných zákazníkov. Viac na www.cestyzatichom.sk, alebo www.potapanie.biz

NOVÁ PONUKA CIEST NA ROK 2010

Na stránke www.cestyzatichom.sk predstavujeme ponuku potápačských safari, na rok 2010, ktorá zahŕňa destinácie ako Filipíny, Egypt, Mozambik, Korzika, Galapágy a pod. Nakolko Filipíny sú už vypredané, najaktuálnejšia ponuka je atraktívne safari do Egypta.

21.-28.3. 2010
Egypt
Brothers Islands
& Daedalus Reef
To najlepšie
čo Egypt
ponúka

**GALILEO
LUNA**
Novinka
v rodine
potápačských
počítačov
triedy Galileo.

- Cieľom je zlacniť a sprístupniť Galileo a zachovať všetky základné funkcie moderného počítača.
- extra veľký displej a veľká pamäť
 - digitálny kompas
 - ľahko vymeniteľná batéria
 - Nitrox
 - meranie tlaku vo fľaši prostredníctvom Smart Transmitter
 - kompatibilita s PC, infrared port
 - možnosť dokúpenia merania tlaku viacerých zmesí srdečnej činnosti jednoduchým stiahnutím z internet
- Cena: 899,-EUR

SUCHÝ OBLEK SCUBAPRO - FJORD HD

- Vysoko kvalitný laminátový suchý oblek, vyrobený z odolného originálneho materiálu Cordura, ktorý zabezpečuje trvanlivosť, odolnosť a rýchle sušenie. Oblek má diagonálny zips umiestnený vpredu a samostatné topánky Rock Boots, vďaka čomu sa ľahko oblieka a vyzlieka.
- Ďalšie výhody:
- nízka hmotnosť
 - nastaviteľné teleskopické torzo umožňujúce voľný pohyb
 - latexové manžety na rukávoch a krku
 - otočný Si-Tech napúšťací ventil a automaticky nastaviteľný vypúšťací ventil
 - zdvojený materiál vo zvlášť namáhavých miestach
- Cena: 1299,-EUR

- BAZÁR**
Na našej webovej stránke www.potapanie.biz môžete nájsť bazár s potápačskými potrebami. Aktuálne tam nájdete ponuku na:
- Suchý oblek Scubapro Anchorage 550,-EUR
 - Podoblek Artic Plus, 250,- EUR
 - Plutvy Twin Speed, XL, 60,- EUR
 - Papučky Deck Sole 6,5mm, L, 35,- EUR
 - Scubapro Everflex, 6,5mm nový krátky oblek, XL, 140,- EUR
 - Kompenzátor vzltlaku Ssubapro T-Black XL, 450,-EUR
 - Kukla Everflex 5/3mm, 25,-EUR
 - Kompas FS1 + Pertractor, 55,-EUR

**SERVIS
POTÁPAČSKEJ
TECHNIKY**
Zabezpečujeme
záručný
a pozáručný
servis výrobkov
firmy Scubapro – Uwatec
dive 2000 production, s.r.o., Farská 22
Nitra

6. súťažná fotovýstava Modrá Zóna Nitra

Srdečne vás pozývame na šiesty ročník súťažnej výstavy fotografií s potápačskou tematikou. Súťaž je otvorená pre fotoamatérov aj profesionálnych fotografov. Prihlásiť môže svoje diela zo sladkej aj slanej vody, zhotovené na diapozitív aj ako fotografie. Každý autor sa môže do súťaže zapojiť zaslaním súťažných snímkov spolu s vyplnenou prihláškou a zaplatením súťažného poplatku.

Súťaž podporujú:
Mestský úrad Nitra
dive 2000 production, s.r.o. Nitra

Porota:
Peter Áč - potápač, fotograf
Ivona Orešková - fotografka
Vojto Varga - fotograf, grafik

4. 12. 2009 - uzávierka prihlášok

11. 12. 2009 - 17. 12. 2009 - výstava súťažných prác Mestský úrad Nitra, Štefániková 60, Nitra

18. 12. 2009 19:00 - odovzdávanie cien

Organizačný výbor:
Peter Juhás, Jaroslav Blaško, Monika Blaškova,

Uzávierka prihlášok: 4. 12. 2008 súťažný poplatok: 7,- € za kategóriu

KATEGÓRIE

Kategórie:

Za potápačskú snímku sa považuje snímka, kde je zrejmé, že väčšia časť zorného uhla snímky vo vodorovnej polohe je pod hladinou vody.

V každej kategórii sa musia prihlásiť aspoň traja autori, inak budú práce vystavené v nesúťažnej časti.

1. Fotografie Sladká voda Maximum 5 snímkov.
2. Fotografie Morská voda Maximum 5 snímkov.

Odporúčaný formát pre obe kategórie je 200 x 300 mm. Na zadnej strane fotografie musí byť uvedené meno autora a názov fotografie.

Snímky na diapozitívoch v oboch kategóriách musia byť zhotovené pod vodou, odporúčaný formát je 24 x 36 mm. Diapozitívy musia byť v rámčekoch s ochranným sklom, označené menom autora a označením ľavého spodného rohu čiernym bodom. Viac informácií na www.modrazona.sk

FOTOSÚŤAŽ

Termíny podujatí:

Prihlasovanie a zasielanie súťažných prác: 10.11. - 4.12. 2009

Vernisáž na MU Nitra: 11.12. - 17.12. 2009

Odovzdávanie cien: 18.12. 2009 19:00 Piano Cafe

Sekretariát výstavy:

dive 2000, Farská 22, 949 01 Nitra,

tel-fax: 00421 948 33 75 00

email: cestyztachom@cestyztachom.sk

TESTOVALI SME DÝCHACIU AUTOMATIKU SCUBAPRO A700.

Scubapro-Uwatec je nesporne lídrom na trhu s potápačskými potrebami. S tým súvisí množstvo technických prvenstiev tejto značky i objem investícií do vývoja nových produktov. A tak, sa mi zdala myšlienka, že otestujeme nový druhý stupeň A700, trochu trúfalá. Je to však tak unikátny kúsok, a tak ospievaný v katalógu firmy, že som si napokon povedal, prečo nie? Nebolo to však také jednoduché. Museli sme najskôr uspokojiť klientov a aj oni si na novú automatiku museli pár týždňov počkať.

Ako etalón som zvolil Scubapro S600, s ktorými potáпам už niekoľko rokov. Sú vynikajúce a nepodarilo sa mi na nich nájsť skoro žiadny nedostatok.

Už len dostať A700 do ruky je zážitok. Keď mi prišiel na predajňu prvý kus pre Janku Kollerovú, tak som ju prehováral, aby si ju nezobrala – márne. Dizajn je nádherný, ale najviac ma šokovalo, aká je maličká.

Po pár týždňoch čakania sme dostali zásielku ďalších „sedemstoviek“ a tak som sa mohol konečne vybrať na Gulášku, vyskúšať čo je to zač.

Hneď pri prvom nádychu, ešte na brehu som zistil, že to nebude len o samých pozitívach. Podobne ako kedysi D400, aj nová automatika pri silnom nádychnutí na súši „rezonuje“ v ústach a

treba zvoliť správnu silu nádychu, aby bol tento neprijemný jav odstránený. To som s mojimi šesťstovkami nikdy nezažil. Ako náhle sme sa ponorili do vody toto samozrejme zmizlo a ja som sa mohol presvedčiť, že katalóg neklame. Automatika dávala vzduch ľahúčko, bez akejkoľvek námahy a mal som pocit, že ešte ľahšie, ako etalón S600. V polohe, keď som plával na chrbte, otočený tvárou k hladine, však nádychový odpor u A700 výrazne vzrástol.

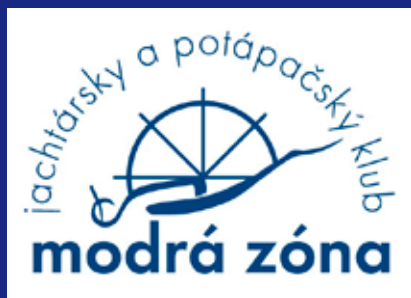
Ako človek, ktorý je len výnimočne pod vodou bez kamery, alebo fotoaparátu som veľmi ocenil, že vydychované bubliny vystupujú úplne mimo zorného poľa. A aj keď si myslím, že každý by sa mal naučiť najskôr správne dýchať a až potom sa venovať pod vodou ďalším činnostiam, určite sa vyskytnú situácie, keď túto prednosť ocení každý filmár, či fotograf.

Ďalšie prednosti A700 prináša kovové telo, najmä odolnosť voči nárazu a vhodnosť do veľmi studených vôd, hoci ani s S600 som nikdy pod ľadom nemal žiadny problém ale túto vlastnosť budeme môcť otestovať až nám primrzne.

Záverčné hodnotenie je v tabuľke. Uvedomujem si, že ťažko môžem byť objektívny, keď predávam Scubapro. Ale predávam ho práve preto, že môžem klientom ponúkať také produkty ako je automatika A700.

Kritérium	S600	A700
Dizajn	6	10
Váha	160g/10	290g/6
Veľkosť	70mm/8	60mm/10
Dýchanie hladina	10	4
Dýchanie voda	9	10
Dýchanie „na chrbte“	10	8
Stúpanie vydychovaných bublín	8	10
Odolnosť	8	10
Spolu	68	68

NOVÁ KLUBOVÁ WEBSTRÁNKA

Navštívte novú webstránku klubu Modrá zóna, kde nájdete čerstvé informácie o akciách a činnosti klubu. www.modrazona.sk

BAZÉN PRE ČLENOV KLUBU MODRÁ ZÓNA JE PRÍSTUPNÝ KAŽDÝ ŠTVRTOK OD 18:30 DO 19:30 HOD V PRIESTOROCH PÁROVSKÉHO GYMNÁZIA

MODRÁ ZÓNA, JACHTÁRSKY A POTÁPAČSKÝ KLUB PLNENIE FLIAŠ VZDUCHOM

Plnenie fliaš vzduchom klub zabezpečuje na Farskej 22, v spolupráci s dive 2000 production, s.r.o. Aktuálne ceny sú:

objem člen	nečlen
10l	1,7EUR 5,0EUR
12l	2,0EUR 6,0EUR
15l	2,5EUR 7,5EUR

Potápačský občasník „cesty za tichom“

vydal:

dive 2000 production

dive 2000 production, s.r.o.
Pod Sokolom 50, Nitrianske Hrnčiarovce
prevádzka: Farská 22, 949 01 Nitra
Nepredajné.

Len pre vnútornú potrebu.

Viac informácií na :

www.cestyztachom.sk

www.potapanie.biz

Kontakt:

jblasko@cestyztachom.sk

tel.: 0948 33 75 00